

BARANYI FERENC

Körözüvény

Ezerkilencszázhetvenkilenc
október tizenharmadikán
fölegyenesedett a kertben
és lopva szétnézett az apám.
Az ásót földbe ütve hagyta,
mintha csupán a boltba menne,
s mivel kezén is, homlokán is
zavarta őt a munka szennye:
megmosdózott a locsolónál
– nyitva maradt nyomán a vízcsap –
s úgy lopakodott ki a kertből,
mint aki percre távozik csak.
Aztán – mikor senki se látta –
egy alacsony felhőre lépett
és nekivágott kiskabátban
a magasságos őszi égnek,
amikor rájöttünk a cselre:
már nem tudtuk követni szemmel.
Fogják meg! Ott! A földi létből
kereket old egy öregember!

(1979)